

Καὶ λέω μὲ τὸ τοῦ μου: καὶ ἂν χαλάσῃ
ἀλόκληρος ὁ κόσμος, ὅλ' ἡ πλάσι
ἐγὼ θὰ ᾤω καὶ πάλι ἐντυχισμένος
ἐστὼν ὁμῶς σου σὺν ἡμῖν ἀκουμπισμένος.

Guerville

ΧΕΙΜΩΝΑΝΘΟΙ

Ὑπὸ τὴν ἀθρόν καὶ ποιητικώτατον αὐτὸν τίτλον δημοσιεύει ὁσον εὖπω ὁ ἡμέτερος συνεργάτης κ. Ἰωάννης Πολέμης κομψὴν καὶ καλλιτεχνικὴν συλλογὴν ἐμμέτρων διηγημάτων καὶ ποιημάτων. Οἱ ἀναγνώσται τοῦ Ἀστὸς γινώσκουσι τὴν χάριν, τὴν περιπάθειαν, τὴν ἀφελῆ ἀβρότητα τῶν ποιήσεων τοῦ κ. Πολέμη ἐκ τε τῆς τακτικῆς συνεργασίας αὐτοῦ εἰς τὸ ἡμέτερον φύλλον καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἔργων, ὅτινα δημοσιεύει ἐκαστοτὴ εἰς διάφορα περιοδικά. Ἐπομένως κρίνομεν περιττὸν νὰ συστήσωμεν τὴν συλλογὴν τοῦ συνεργάτου μας, ἥτις, εἰμεθα βέβαιοι, θὰ τύχῃ συμπθεσάτης ὑποδοχῆς παρὰ τῷ φιλομύσῳ κοινῷ.

Ὁ τόμος θ' ἀποτελεῖται ἐκ 200 περίπου σελίδων, ἑκαστον δὲ ἀντίτυπον θὰ τιμᾶται ἀντὶ δραχ. 2,25 μόνον προπληρωτέων.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἑστίας, τῆς Καθημερινῆς, τῆς Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Ἀστὸς. Οἱ βουλόμενοι ἐκ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν νὰ λάβωσι τὸν τόμον ἅμα τῇ ἐκδόσει αὐτοῦ δύνανται ν' ἀποταθῶσι πρὸς τὴν Διαχειρίσιν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος, πέμποντες καὶ τὸ ἀντίτιμον.

ΤΑ ΙΔΙΑ

Τί τὸ θές; ὅλο τὸ χρόνο
θᾶχουμε τὸ ἴδιο χάρι,
θὰ θυμώτης, θὰ θυμῶνω
θ' ἀγαπῶμε καὶ πάλι!

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἐκ τοῦ Βουλευτοῦ τοῦ Νομοῦ Λαρίσης:

«Ὁ καιρὸς ἐξακαλουθεὶ βροχερός, ἀλλὰ... τὸ παραξέχον τὰ ξασεν καὶ φόβος εἶναι μὴ πάθωμεν ὅτι ὁ ζήτων θησαυροὺς καὶ τόσους εὐρίσκων, ὅσους δὲν δύνανται νὰ φέρῃ ὑπερθεωρεῖται εὐτυχὴς δυστυχία.»

Ἐκ τῆς αὐτῆς:

«Δόγμα φιλοσοφικόν. Πόσον δύσκολον πρᾶγμα εἶναι εἰς ἓνα τίμιον ἄνθρωπον νὰ ὑποκρίνηται τὸν ἄτιμον, ἐνῷ τόσοι ἄτιμοι ὑποκρινόμενοι τοὺς τιμίους πιστεύονται ὡς τοιοῦτοι ὑπὸ τῆς κοινωνίας.»

Ἐκ τῆς αὐτῆς (μετὰ τὸ τέλος τῆς ὕλης ἢ ἐξῆς ἀμίμητος εἰδοποίησις).

«Ἐνεκὰ οἰκιακῶν ἀσχυλιῶν ἡ σύνταξις τῆς Ἐφημερί-

δος ἡμῶν, οὐδόλως ἔλαβε μέρος εἰς τὴν τοῦ παρόντος φύλλου ἐκδοσιν, ἀλλ' ἕτερος φίλος ὅστις καὶ τοὺς ἰδίους στοχασμοὺς δημοσιεύει.

Ἡ Σύνταξις.»

Ἐκ τοῦ Φαροῦ Σύρου:

«Ἡ ἐβδομάς τῶν Παθῶν διήλθε κατὰ τὸ σῶνθες. Εἰς τὰς ἐκκλησίας ἐγένοντο αἱ δέουσαι πρωΐναί λειτουργίαι καὶ τὰ ἑσπερινὰ νύμφια, ἡ διαφορὰ ὅμως ἦτο ὅτι αἱ μὲν γεννήτορές μας προσήρχοντο εἰς τὰς ἐκκλησίας ὅπως δεηθῶσιν ἐν κατανύξει ψυχῆς καὶ καρδίας τῷ Ὑψίστῳ, ἡ δὲ νεολαία μας συνέρχεται σήμερον ὅπως χαριεντισθῇ ἐκδηλοῦσα καὶ ἐκφράζουσα τὰς ἐρωτικὰς τῆς διαθέσεις... καὶ ἔπειτα ἀποροῦντες λέγομεν: «Ὁ Θεὸς δὲ ν βρέχει;!» Ἀλλὰ πῶς θέλομεν νὰ βρέξῃ, ὅταν τὸν Οἶκον Αὐτοῦ μεταβάλλωμεν εἰς τόπον ἐρωτικῶν ἐκδηλώσεων;»

Ἐκ τῆς Μερόπης Σίφνου:

«Μετὰ τὴν πρώτην λιτανείαν, τῆς ὁποίας οἱ καρποὶ ἦσαν σχεδὸν ἀνωφελεῖς ἕνεκα τῆς μικρότητος, ἐκνεαλήφθη προχθὲς πάλιν νέξ, ἐπίσης παμπληθὲς καὶ μεθ' ὅλων τῶν τύπων τῆς τελετῆς.»

Ἐκ τῆς Μάστιγος Καρδίτσας:

«Ἀπὸ τῆς μοιραίας ἐκείνης στιγμῆς, ὑπῆρχεν ἀνάγκη μεγάλου πολιτικοῦ ἀνδρός, ἐκ δὲ τῶν ἐκτάκτων ἐκείνων, οἵτινες εἴτε ὑπὸ περιστάσεων γεννῶνται εἴτε μοιραίως ὑπὸ τῆς τύχης προσφέρονται ποδηγετοῦσι τοὺς λαοὺς εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν μετὰ πεποιθήσεως ἀκραδάντου καὶ ἰσχυρῆς θελήσεως, ἐπιβαλλόμενοι καὶ ἐπισπεύδοντες εἰς τὴν ἐκυτῶν ἀποκλήν, ὅτε μὲν διὰ τῆς ἐξ ἐλαχίστου σοβαρῆς δημιουργίας, ὅτε δὲ διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ὑφισταμένων εὐνοϊκῶν στοιχείων, πρὸ πάντων ὅμως ἐπωφελοῦμενοι ἐγκαίρως τῶν περιστάσεων.»

Ἐκ τῆς αὐτῆς:

«Παρέστησαν ἐν τῷ ἐξώστῃ τὸ Δράμα ὁ Ὑψηλάντης διὰρκέσαν περίπου μίαν ὥραν καταγοητεῦσαν τοὺς πάντας, εἰς ὅπερ διάστημα οἱ παρευρεθέντες διὰ ζωηρῶν παρατεταμένων χειροκροτημάτων, ἐξεδήλωνον τὴν πλήρη εὐχαρίστησιν των, καὶ δικαίως μερικοὶ ἐθεάθησαν δακρυροῦντες, ἀναμνησκόμενοι τὰς ἡρωϊκὰς τῶν πατέρων των πράξεις, καὶ διότι μετὰ στόμφου καὶ θάρρους ἀπήγγελλον ἑκαστος τὰ μέρη των.»

Ἐκ τῆς αὐτῆς:

«Ἀφίκετο ἐκ Μεσσηνικῶν κόκκινος, κόκκινος καὶ δροσερὸς ἐπὶ ἡμιόνου ὁ ἀγαπητὸς φίλος τῆς Μάστιγος Δημήτριος Κυτρότσιος, κομίζων ἐπὶ τῶν δύο δισσάκων του χαρὰν μὲν εἰς τοὺς φίλους του καὶ λύπην εἰς τοὺς ἐχθροὺς του.»

Ραιμονοχίτη